

Люлѣж Люлямъ (Мак.) *м. дм.* качаю, качаю въ колыбели: Като (три славеа) пѣятъ горѣ люлѣжъ. *Д. 5, 9, 3.* Днѣпръ люлѣжъ корабытъ Святославоу. Мирно и руско-то море люлѣжше негову-тъ корабы. *Р. 67, 68.* Прѣзъ день-тъ (в Гергювъ день) врѣзватъ люлки—Набиратъ ся момцы, момы и невѣсты, сѣдне нѣкой, другъ го люлѣе. *Ч. 38.* Твоя-та стара свекърва Мѣшко си дѣте люляше, Емъ нему песна пееше. *М. 20.* Я сумъ дойла свѣти Петра, Я сумъ лулала свѣти Петра, Вие не сте го доиле, Ни па сте го лулале. *М. 45.* Та кой се люля а во гора зелена? Мѣма се люля а во гора зелена люляе се (Песна Гюрговска пѣва се на люлкама на ѱурѣвданъ) Лудо стои отъ спротиво та гледа, Та ѱ вели и говори: Ми люляйте моето любии високо. *В. 33.*

Люлѣж са Люлямъ се 1) качаюсъ: Вървѣло мѣло голѣмо За здравие да се люлѣж; Люлѣжи що се люлѣжи... *Д. 13, 59—61.* Да пооставимъ дѣца-та да лудѣжтъ, да скачатъ, да тичатъ, да си люлѣжтъ, да хрипкатъ. *Л. Д. 1872 р. 142.* Кокони, да ги земе дяволътъ! Хубостъта ви е калнава, лицата ви сѣ ванцани, забѣте ви са люлѣжатъ отъ бѣлпото. *З. 242.* 2) колышусъ: Войска-та захвана да пушта таборъ коние по нивитъ, оште нежжени, дѣто се люлѣжжъ пѣлни класове. *Тб. 41.* 3) колеблюсъ: Въ своето естествено сѣстоиние златото почти никога не бива безъ примѣсъ отъ сребро, сѣдържанпето на което са люлѣе отъ нѣколко десети процента до 36% и повече. *З. 238.* 4) потрясаюсъ: Вѣлгарското царство доволно чѣсто са е люляло отъ вѣтрѣшны междуособия. *З. 111.*

Люлило *с. с.* качели: А ти ми пусти люлила, Люлила на крива врба: Да врѣжтъ моми и жени И кара гюзел невести В люлила да се люлежтъ. *Пс. 11—12 р. 154.*

Люлка *с. ж.* 1) качели: Най-подѣр та ѱде Грозданка На люлки ще си посѣдне, Ний щемъ люлки-те да дрѣинемъ... Злати се люлки спу-снѣли... Като се сѣднѣла (Грозданка-та) на люлки Тѣмни се мъгли спу-снѣли И се люлки-те дигнѣли. *Д. 13, 52—53. 57. 63—66.* Тува ми си има седумъ Самовили, Люлка си вѣрзуватъ, Тебе ми те чекатъ. *М. 8.* Гергювъденъ. Какъ си колятъ жрътвы ягнета и ги кѣдѣжтъ, и разда-ватъ и сѣтѣжѣжтъ кой колко оки ще доди, и люлки правѣжтъ. *Пк. 10.* 2) колыбель, люлька: Въ златна го люлька люляла, Като люляла, ду-мала: „Нани ми, синко Стояне!“ *М. 81.* Мѣжко то дѣте в люлка про-плѣка. *Д. 63, 3—4.* Още въ люлка-тъ чувахъ се една пѣсень. *Р. 107.* Испания е била и остава за всякога люлка-та на междуособна-та вой-на. *Л. Д. 1876 р. 25.* **Люлчица** *ум.* колыбелька: Да спѣснемъ злати люлчици на грозданкини дворѣве. *Д. 13, 47—48.* До вечера щѣт до до-дѣжт змѣѣви с бѣли атови, змѣѣви с злати кочии, змѣѣжета въ злати люл-чици. *Д. 9, 6—9.*